

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd

Ap.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
VEGÉPRÉM

Érkezési szám: 6081/2020. sz. e-mailben

2020 AUG 05.

Példány: ..... Mell.: ..... db

Az ügyirat száma: 8.K. 2007/4/2020

Alkotmánybíróság

1015. Budapest
Donáti utca 35-45. szám
1535. Budapest
Pf. 773.
a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozom a Gelencsér Gáspár, Nagyné Farcalasz Vasziliki, valamint Zsivkov Tibor, [redacted] szám alatti lakosok, mint alkotmányjogi panaszt benyújtott [redacted] előterjesztett alkotmányjogi panasz folytán a T. Alkotmánybíróság előtt, IV/1093-1/2020. szám alatt folyamatban lévő eljárásban, a T. Alkotmánybíróság részéről 2020. július 5-én kelt és 2020. július 21-én kézhez vett tájékoztatásban foglaltakra, az alkotmányjogi panasz kiegészítése iránti kötelezettségüknek az indítványozók az alábbiakban tesznek eleget. Az indítványozók közlik, hogy a korábban benyújtott alkotmányjogi panasz kiegészítését *dólt betűvel* jelöli.

„Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. § alapján Gelencsér Gáspár, Nagyné Farcalasz Vasziliki, [redacted] 4. szám, valamint Zsivkov Tibor, [redacted] szám alatti lakosok, mint alkotmányjogi panaszt benyújtók (indítványozók), jogi képviselőjük útján, az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztik elő.

A.)

Az indítványozók kérik a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.281/2017/28. számú ítéletének és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.38.260/2018/5. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Az Alkotmánybírósághoz való fordulás lehetőségét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja adja meg.

Ad.1./ Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a.) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése.

A Fejér Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Földművelésügyi Főosztály Földművelésügyi Osztály, mint első fokú közigazgatási szerv, 2016. [redacted] zéssel két Ajánlást tett [redacted] FE/FMO/1318-1/2016. számú Ajánlás a [redacted] kódszámú vadászterület [redacted] (1. számú melléklet), az FE/FMO/1309-1/2016. számú Ajánlás a [redacted] kódszámú vadászterület [redacted] (2. számú melléklet) határainak megállapítására vonatkozó ajánlások voltak. A két vadászterület szomszédos határvonalakkal érintkezett, az első fokú közigazgatási szerv eljárásának ebben a szakaszában szándékos és a folyamatok késleltetésére irányuló magatartást nem tanúsított.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [redacted] szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/01093-2/2020

Érkezett: 2020 SZEPT 10.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 2 db

2016. május 12-i keltezéssel módosító javaslat került előterjesztésre, amely a [REDACTED] kódszámú vadászterületre vonatkozott, és amely módosító javaslat a szomszédos [REDACTED] kódszámú vadászterületet is érintette. A módosító javaslat az Ajánlásokban rögzítettektől cca. 300 ha eltérést tartalmazott és mind a két vadászterületet [REDACTED] érintette. A módosító javaslat benyújtására – az igazolható módon és a napjainkig is jelenlévő földtulajdonosi akaraton kívül - azért került sor, hogy a későbbiekben, a vadgazdálkodás, illetve a vadászati jog gyakorlása során a vadászterületek határán folytatott vadgazdálkodási és vadászati tevékenység a későbbiekben ne képezzen vitaalapot.

Az első fokú közigazgatási szerv a módosító javaslat beérkezését követően – a helyett, hogy egyeztetést tartott volna a módosító javaslatban foglaltak tárgyában – meghozta a 2016. július 4-i keltű, FE/FMO/1309-4/2016. számú határozatát (3. számú melléklet), amelyben – a módosító javaslatától eltérően és az eredeti Ajánlásoknak megfelelően (!) – a [REDACTED] területet kijelölte. Ezen eljárása során jogszabályt sértett az első fokú közigazgatási szervnek már csak azért is, mert a lentiekben említett vadászterületek vonatkozásában sorra megtárgyalásra kerültek a vadászterület határai kialakításának kérdése és minden esetben egyezséggel zárultak a tárgyalások, így kialakítva a végleges vadászterületi határokat.

A jogellenesen meghozott kijelölő határozattal szemben fellebbezés került előterjesztésre. Az ügy azonban „nem mozgult”. Az ügyintéző [REDACTED] volt, aki később – el(nem)végzett „munkájának” elismeréseként és megbecsülésként – a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumba került [REDACTED] áthelyezésre. [REDACTED] ügyintéző volt az, aki egészen egyszerűen nem akart az ügyben eljárni (szabotálta az ügymenetet!), ellenben az ő felhívására került sor a benyújtott fellebbezés visszavonására, amelynek eredményeként az FE/FMO/1309-4/2016. számú határozat – 2016. augusztus 5-én – jogerőre emelkedett. (4. számú melléklet)

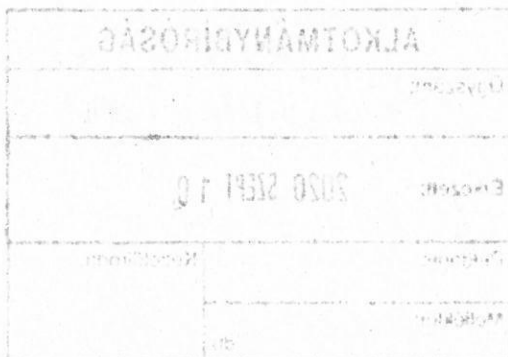
A [REDACTED] határterület jogerős kialakítására tekintettel a [REDACTED] terület is létrejött, hiszen a [REDACTED] volt az az utolsó határrész, amely még nem került jogerősen megállapításra. A [REDACTED] vadászterület (Ajánlásbeli kódszáma [REDACTED] határainak kialakítása tehát véglegesen megtörtént!

Az előző állítást támasztja alá az a tény is, hogy a [REDACTED] körbeölelő vadászterületek határai a korábbiakban jogerősen kijelölésre kerültek. Az említett és a [REDACTED] vadászterület határát is rögzítő vadászterületek közigazgatási területei, kódszámai és vadászatra jogosultjai a következők:

A fentiek ellenére az első fokú közigazgatási szerv ügyintézője továbbra is szabotálta a közigazgatási eljárás folyamatát, és szándékosan nem hozta meg a [REDACTED] kódszámú vadászterület határának megállapítására vonatkozó határozatát, amely egyébként alakító hatása nme lett volna, hiszen a jelzett vadászterület már létrejött! Az első fokú közigazgatási szerv ügyintézője szándékosan késleltette az eljárás folyamatát, annak oka pedig az volt, amennyiben érvényes földtulajdonosi gyűlés adott határidőn belül megtartásra nem kerül, az esetben a hatóság jelöl ki vadászatra jogosultat, amely pozícióra nyilván már volt a hatóság előtt is ismert jelentkező.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED]

Tekintettel arra, hogy az első fokú közigazgatási szerv részéről semmilyen intézkedés nem történt, továbbá, mert a [REDACTED] kódszámú vadászterület földtulajdonosainak megkeresésére sem adott semmilyen választ, ezért 2016. november 15-i keltezéssel és ugyanazon napi kifüggesztéssel hirdetmény került közzétételre a [REDACTED] kódszámú vadászterület földtulajdonosi közössége gyűlésének összehívása érdekében. (5. számú melléklet) A gyűlés napjaként 2016. december 17. napja került feltüntetésre. A földtulajdonosi gyűlés a hirdetményben megjelölt napon szabályszerűen megtartásra került, az ott történeteket teljes bizonyító erejű magánokiratként elkészített jegyzőkönyvben rögzítették. A gyűlés során a földtulajdonosi közösség képviselőjeként [REDACTED] lakost választották meg. Lényeges és kiemelendő körülmény, hogy a gyűlés összehívásának szabályszerűsége, illetve az azon hozott határozatok mind a mai napig nem kerültek megátámadásra!

Az első fokú közigazgatási szerv [REDACTED] nyilvántartásba vételi kérelmét, a 2017. január 12-én kelt, FE-08/FMO/168-2/2017. számú határozatával elutasította. (6. számú melléklet) A nyilvántartásba vételi kérelmet elutasító határozattal kapcsolatosan - 2017. január 13-i keltezéssel - hirdetmény került közzétételre. (7. számú melléklet) A fellebbezés folytán eljár Pest Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság a 2017. március 31-i keltű, PE/FE/533-2/2017. számú határozatával (8. számú melléklet) az első fokú határozatot helyben hagyta. A másodfokú határozat indokolása nem bővelkedett részletekben, a fellebbezésben előterjesztett ténybeli és jogi felvetésekre nem reagált, lakonikus tömörséggel csak annyit jegyzett meg, hogy a földtulajdonosi gyűlés hirdetménye az érintett önkormányzatok és a vadászati hatóság hirdetmőtábláján 2016. november 15. napján, a FE/FMO/1318-3/2016. számú határozat jogerőre emelkedése előtt került kifüggesztésre, így az nem felel meg a Vtv. 11/C. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A 2016. november 15-i keltű hirdetmény kifüggesztésekor észlelték a 2016. november 14-i keltű és 2016. november 14-i kifüggesztés [REDACTED] yt, amely az első fokú közigazgatási szervnek az FE/FMO/1318-3/2016. számú és a [REDACTED] kódszámú vadászterület határa megállapítására, illetve a tulajdonosi közösség nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatának a közzétételére irányult. (9. számú melléklet) A hirdetmény levételének a napja 2016. december 14-e volt. Az előzőeket követő napon - 2016. december 15-i keltezéssel - a [REDACTED] a [REDACTED] ugyancsak hirdetményt tett közzé, a földtulajdonosi gyűlés helye [REDACTED] a földtulajdonosi gyűlés napja 2017. január 17-e volt. (10. számú melléklet)

[REDACTED] en [REDACTED]
[REDACTED] r [REDACTED]
[REDACTED] nyilvántartásba bejegyezte (11. számú melléklet).

A nyilvántartásba vételi kérelmet teljesítő határozattal kapcsolatosan - 2017. január 20-i keltezéssel - hirdetmény került közzétételre. (12. számú melléklet) A bejegyző határozat elleni fellebbezés folytán eljár Pest Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság a 2017. március 31-i keltű, PE/FE/534-2/2017. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. (13. számú melléklet)

2017. április 24-én a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (a továbbiakban: bíróság) kettő [REDACTED] került benyújtásra; az egyikben előterjesztett kereseti kérelem (K.27.281/2017. számú határozat) Pest Megyei Kormányhivatal PE/FE/533-2/2017. számú másodfokú határozatának [REDACTED] bejegyzésének elutasítása), míg a másik (K.27.320/2017. számú határozat) a Pest Megyei Kormányhivatal PE/FE/534-2/2017. számú másodfokú határozatának ([REDACTED] bejegyzése) hatályon kívül helyezésére és az alperesi szervezet új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára való kötelezésére irányult (14. és 15. számú melléklet).

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] [REDACTED]

A bíróság a K.27.320/2017. számú ügynek a K.27.281/2017. számú ügghöz történő egyesítését rendelte el és a két kereseti kérelmet egy eljárásban tárgyalta. A bíróság 28. számú ítéletével (14. számú melléklet) a felperesek keresetét elutasította, egyúttal egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az alperes és alperesi beavatkozó perköltségének megfizetésére.

Az ítélet indokolásának tényállási része 13 oldal, a tényleges – értékelési és értelmezési kérdéseket és okfejtéseket is magában foglaló – érdemi rész pedig csupán 9 oldal volt, amelyből 2 oldal jutott – a bíróság megítélése szerint – oly fontos szerepet játszó alperesi beavatkozóra, 2,5 oldal jutott a felperesekre (ebből egy oldal a mindenki számára ismert jogszabályi szöveg szó szerinti ismertetése volt), illetve további 4 oldal az alperes jogkövető magatartásának az ecsetelése volt, amely indokolási részben, a jogszabály szó szerinti felhívása csupán a Ptk. 6:11. §-ában foglaltak citálása volt. A bíróság eljárása során – hasonlóan az alapügyekben eljáró közigazgatási szervekhez – nem adott magyarázatot a felperesek által már a közigazgatási eljárásban felvetett kérdésekre, a felmerült ellentmondásokat nem ütköztette, illetve az ellentmondásokat nem oldotta fel.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúria – mint felülvizsgálati bíróság – alaptalannak találta. A Kúria 5. számú ítéletében rögzítette, hogy a felülvizsgálati bíróság a Vtv. 11/C.§ (1) bekezdését nyelvtani, logikai és teleologikus módon értelmezve azonos következtetésre jutott, mint az elsőfokú bíróság, [REDACTED] a tulajdonosi közösség gyűlését a Vtv. 11/C. § (1) bekezdését megsértve szabálytalanul hívták össze, illetve a felperesi okfejtéssel szemben az Ajánlás nem játszik szerepet a tulajdonosi közösség gyűlésének összehívása körében.

b.) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

Az alkotmányjogi panaszt benyújtók e helyen hivatkoznak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 340. § (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – nincs helye.

A felülvizsgálati kérelem benyújtására az rPp. 270. § (2) bekezdése, az előterjesztett felülvizsgálati kérelem tartalmára pedig az rPp. 275. § (4) bekezdése nyújt alapot.

c.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

Az alkotmányjogi panaszt benyújtók nyilatkozzák, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

Az alkotmányjogi panasz benyújtási határideje tekintetében az alkotmányjogi panaszt benyújtók előadják, hogy a Kúria Kfv.VI.38.260/2018/5. számú ítéletét – jogi képviselőjük – 2020. április 1. napján töltötte le cégkapujáról, ennek megfelelően a kézhezvétel is ugyanez a nap. Ezt figyelembe véve a rendelkezésre álló 60 nap még nem telt el.

d.) Az indítványozók érintettségének bemutatása.

Az alkotmányjogi panaszt benyújtók, mint indítványozók, természetes személyek, akik a [REDACTED] [REDACTED] kódszámú vadászterület (vadászterület) határain belül meglévő földterületeiken értékteremtő és jövedelemszerző mezőgazdasági termelő tevékenységet folytatnak, gazdálkodnak. Az indítványozók a vadászterület földtulajdonosi közösségének a tagjai, személyes érdekük fűződik ahhoz, hogy a földtulajdonosi közösség a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően működjön, illetve az általuk megválasztott személy kerüljön képviselőként a hatósági nyilvántartásba bejegyzésre.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] [REDACTED] szám

Az indítványozóknak személyes érdekük fűződik ahhoz is, hogy a földtulajdonosi közösség tevékenységére, működésére vonatkozó jogszabályok világos és egyértelmű rendelkezéseket tartalmazzanak. Az indítványozók, mint a vadászterület földtulajdonosai és a vadászterületen vadászati jogosultságot megszerző között szoros bizalmi viszonyoknak kell kialakulnia és folyamatosan fennállnia. A vadgazdálkodási és vadászati tevékenység folytatása ugyanis elképzelhetetlen a földtulajdonosokkal való legszorosabb együttműködés mellőzésével, vagy annak nem megfelelő szintű teljesítésével. Az indítványozók az általuk megindított és elszenvedett eljárásokban perbeli legitimációval rendelkeztek, felperesi oldalon. Ezen állítást igazolják a mellékletként becsatolt dokumentumok is.

e.) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az indítványozók közlik, hogy álláspontjuk szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség következett be akkor, amikor egy pontosan meg nem határozott tartalmú, azaz a normavilágosság követelményének meg nem felelő jogszabályhely került alkalmazásra.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 2. § (1) bekezdése szerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Megvizsgálva a Vtv. 2017. január 12-én hatályban volt 11/C. (1) bekezdésének szövegezését (A vadászati hatóság a vadászterület megállapítására vonatkozó határozatát a 11/A. § (4) bekezdése szerinti módon közzéteszi, amely alapján a megállapított vadászterület tulajdonosi közösségének gyűlése a határozat jogerőre emelkedését követően összehívható), megállapítható, hogy az abban rögzítettek nem felelnek meg a normavilágosság követelményének. A bíróság 28. számú ítéletének 18. oldalán igyekezett adott logika mentén megmagyarázni azt, hogy az „összehívás” egy folyamatként értékelendő, amely folyamatnak az első eleme a hirdetmény közzététele, illetve az összehívás csak egységesen értelmezhető, mivel a Vtv. sem tagolja külön szakaszokra. A Kúria az előző okfejtést a Vtv. 11/C. § (1) bekezdésének nyelvtani, logikai és teleologikus értelmezését alkalmazva tartotta helytállónak.

Az indítványozók megítélése szerint a jogalkotási törvényből következő egyértelmű normatartalom követelménye kifejezetten fontos követelmény, amelyhez kapcsolódik az is, hogy a nem megfelelően értelmezhető normatartalom kihat-e és ha igen, miként hat ki a normaalkalmazásra. Az indítványozók szerint a nem megfelelően értelmezhető normatartalom kihatott a normaalkalmazásra, hiszen a szabályosan összehívott és szabályos körülmények között megtartott, 2016. december 17-én megtartott földtulajdonosi gyűlésen meghozott határozatot - nevezetesen [REDACTED] lakos földtulajdonosi közösség képviselőjévé történő megválasztása - nem követte a képviselő nyilvántartásba történő bejegyzése, jóllehet valamennyi feltétel teljesítésre került.

Az indítványozók véleménye szerint a bíróságnak - a normavilágosság követelményének is eleget téve - élni kellett volna az Abtv. 25. §-ában rögzített bírói kezdeményezés lehetőségével, és egyedi normakontroll eljárás keretén belül kellett volna megvizsgáltatnia a kérdéses jogszabályhelyet. Az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján, ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

Ez a bírósági eljárás alapvetően sérti az Alaptörvényben rögzített jogállamiság elvét.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] [REDACTED] szám

Ad.2./ Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a.) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSÉG

I. cikk

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

AZ ÁLLAM

A bíróság

25. cikk

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Bíróság a rendes és a közigazgatási bíróság.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b.) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének részletes indokolását az alkotmányjogi panaszt előterjesztő a következők szerint adja elő:

ba.)

1./ Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: régi Abtv.) indokolása szerint az Alkotmányban biztosított jog nem lehet egyenlő pusztán alapjogsérelemmel, annál szélesebb értelme van. A szöveg első értelmezését a 65/1992. (XII. 17.) AB határozat adta.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED], [REDACTED] szám

Ez a következőképp határozza meg az alkotmányjogi panasz, illetve az Alkotmányban biztosított jog sérelmét: „az alkotmányjogi panasz az Alkotmányban szabályozott alapvető jogok védelmének eszköze, amely alapvető jogok rendeltetése az, hogy az államhatalommal szemben alkotmányos garanciákat teremtsenek az állampolgár, az egyén vagy egy közösség jogainak védelmére, cselekvési autonómiájának biztosítására.”

2./ Magyarország Alaptörvénye (Alaptörvény) 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. [3098/2014. (IX.11.) AB végzés].

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A (3) bekezdés b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. („valódi alkotmányjogi panasz”). Az Abtv. 43. § (1) bekezdése rendelkezik arról, ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában az alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

3./ Az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdése szerint az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Nyilvánvaló, hogy az Alaptörvénnyel való összhang biztosításához az Alaptörvény szövegének értelmezésére van szükség. Erre vonatkozóan pedig az R) cikk (3) bekezdése azt írja elő, hogy az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a Nemzeti Hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

4./ Az Alaptörvény AZ ÁLLAM A bíróság 28. cikknek megfelelően, a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Kijelenthető, hogy az Alaptörvény 28. cikke államszervezeti és nem alapjogi katalógusbeli rendelkezés, amely a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabályt tartalmaz, és amely nem tekinthető [hasonlóan az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság elvéhez] olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére alapítva alkotmányjogi panasszal lehetne fordulni az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság az ezzel kapcsolatos álláspontját a 3059/2015. (III.31.) AB végzésében akként fogalmazta meg, hogy ... a rendelkezés a bíróságok számára fogalmaz meg jogértelmezési követelményt.

Ezen megállapítást meghaladóan azonban még további jogelveket is figyelembe kell venni.

5./ A bíróságról az Alaptörvény AZ ÁLLAM 25-28. cikkei rendelkeznek. A bíróságok jogalkalmazó tevékenységet folytatnak, munkájukat a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően, meghatározott rend alapján végzik. A bíróságok az igazságszolgáltatást gyakorló, más hatalmi ágaktól független, politikailag és világnézetiileg semleges, önálló hatóságok. A bíróságok feladatait a bírók és egyéb bírósági alkalmazottak látják el.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] szám

6./ Az igazságszolgáltatás alapelvei között került rögzítésre a tisztességes eljárás elve, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírói útra tartozó ügyét független és pártatlan bíróság, ésszerű határidőn belül, tisztességes eljárás keretében bírálja el. A tisztességes eljáráshoz való jog az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményben (Róma, 1950. november 4.) is szereplő olyan alapvető jog, amely az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódóan a bírósági eljárás alkotmányos garanciáit biztosítja, és amely további részjogosítványokra bontható.

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése a következőket tartalmazzák:

XXIV. cikk (1); Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1); Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bírósághoz fordulás joga tehát a tisztességes eljárás egyik részeleme. A bírósághoz fordulás jogából az a kötelezettség hárul az államra, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson. Az Alkotmánybíróság – ahogyan az a 3165/2014. (V.23.) AB végzés Indokolás [16] pontja alapján megállapítható – a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog lényegét az alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülésében értelmezi.

7./ Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a kezdetektől fogva kitűnik, hogy a jogállamiság nélkülözhetetlen elemének tekinti a jogbiztonságot. A kontinentális jogban a jogbiztonság kifejezi azt az „alapelvet”, hogy elsődlegesen a jogban, tartalmában és stabilitásában lehet bízni.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is foglalkozott a jogbiztonság fogalmával. A 9/1992. (III. 5.) határozatában kimondta: „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság; a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi [...] hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. [...] a jogbiztonság [...] az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is megköveteli. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények”. A jogbiztonság tehát az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze és egyes részterületei is megfeleljenek ezen alkotmányos elvnek.

Az irányadó Alkotmánybírósági tétel szerint a jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróság 11/1992. (III.5.) AB határozata is, amely kimondja, hogy „a jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák; ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.”

Tehát már magában a jogalkotási folyamatba is olyan intézményes garanciák beépítése szükséges, amelyek képesek hatékonyan megakadályozni az alkotmánnyal összhangban nem álló normák megszületését.

A jogbiztonság általános eleme kell, hogy legyen a társadalmi viszonyok szabályozottsága, a jogi szabályozás egyértelműsége, a jogszabályok tényleges alkalmazhatósága, az indokolatlan változtatások elkerülése, a jogalkalmazás egységessége és kiszámíthatósága, valamint a jogalkalmazói döntések végrehajtottsága.

A korábban citált Alkotmánybírósági döntésből is látható, hogy a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, hanem az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság ugyanis lényegében nem állapot, hanem folyamat. A jogállamiságnak minden állami döntésben, cselekvésben, mulasztásban újból érvényesülnie kell.

Mindezekből egyértelműen következik, hogy a bíróságoknak törvénykezési gyakorlatuk során a vonatkozó jogszabályokra maradéktalanul támaszkodva kell meghozniuk döntésüket.

Ezen jogszabályok közé pedig (még ha az Alaptörvény annak T) cikke szerint nem is tekinthető jogszabálynak) egyértelműen az Alaptörvényt is be kell sorolni, hiszen a bíraskodás minden területén megjelennek olyan alkotmányos alapelvek, amelyek az Alaptörvény szintjén kerülnek rögzítésre. Így az olyan ítélkezési gyakorlat, amelyben nem érvényesülnek az Alaptörvény rendelkezései, azok figyelmen kívül hagyásával születik döntés, nem felel meg a jogbiztonság követelményének.

c.) A már ismertetett tényállás alapján

ca.) A bíróság a Vtv. 11/C. § (1) bekezdésének, valamint 11/A. § (4) bekezdésének megjelölését követően állapította meg; „A Vtv. 11/C. § (1) bekezdésének és a 14. § (2) bekezdésének egybevetése alapján kimondható, hogy a 2016. december 17-ei tulajdonosi közösségi gyűlést nem szabályosan hívták össze ... mivel ekkor még nem volt jogerősen megállapított vadászterület...” (28. számú ítélet 17. oldal utolsó és 18. oldal első bekezdése) A bíróság rögzítette azt is, hogy az „összehívás egy folyamatként értékelendő”, „Az összehívás ... hirdetmény által realizálódó folyamat, huzamos eljárási cselekmény...”. (28. számú ítélet 18. oldal második és harmadik bekezdése)

Az indítványozók álláspontja szerint a bíróság ezen indokolása során olyan értelmezésbeli többletelemeket alkalmazott, amelyek az alapul szolgáló jogszabályokból nem következnek, de a bíróság ezen többletelemelek alkalmazását nem is tehette meg.

A Vtv. 11/C. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „A vadászati hatóság a vadászterület megállapítására vonatkozó határozatát a 11/A. § (4) bekezdése szerinti módon közzéteszi, amely alapján a megállapított vadászterület tulajdonosi közösségének gyűlése a határozat jogerőre emelkedését követően összehívható.”

A hivatkozott jogszabályhely tehát a következőket tartalmazza;

- a vadászati hatóságnak;
- hoznia kell egy, vadászterület megállapítására vonatkozó határozatot;
- a határozatot a hirdetőtábláján és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján – legalább 30 napra és hirdetmény formájában – közzé teszi, illetve minden érintett települési önkormányzatoknál közzétételt kezdeményez.
- a tulajdonosi közösség gyűlése a határozat jogerőre emelkedését követően összehívható.

A felhívott jogszabályhely értelmezését illetően az indítványozók határozott véleménye az, hogy a normaszöveg nem tartalmaz semmilyen megszorító rendelkezést, vagy más, teljesíteni szükséges többletelemet. Nincs a normaszövegben rögzítve az, hogy a hirdetményt csak és kizárólag a kijelölő határozat jogerőre emelkedésének a napját követően lehet kifüggeszteni. A törvényszöveg ezen részében hirdetményről és kifüggesztésről szó sincs, a jogszabályhely csupán a gyűlés „összehívás”-ának a lehetőségéről rendelkezik.

cb.) A bíróság az összehívást egy folyamatként értékelte, amelynek első elemeként a hirdetmény közzétételét jelölte meg. Az indítványozók ezzel az értelmezéssel is vitatkoznak, ugyanis a bíróság értelmezését a tapasztalható konkrét és pontos tartalommal megszóvegezett jogszabályi rendelkezés hiánya nem támasztja alá éppen úgy, mint a magyar nyelv értelmezése sem.

A Magyar Nyelv Értelmező Szótára:

Összehív: Két vagy több személyt meghív, felszólít, hogy valahol megjelenjenek, összegyűljenek.

Összehív valamit: valamely szervezet, testület tanácskozását a tagok, az érdekeltek megjelenésének elrendelésével előkészít.

Összehívás: Többeknek, főleg egy testület tagjainak egy helyre való hívása.

A fentiekben részletezett értelmezésekből nem következik más csak az, hogy egyetlen egy (előkészítő) aktussal történik meg többeknek egy adott időben és egy adott helyre történő hívása. Az „elrendelés” éppen úgy, mint a „hívás” nem egy folyamat, hanem kizárólag egy adott időpillanatban megvalósuló egyetlen cselekmény. Nem fogadható el egyébiránt a bíróság azon megközelítése sem, hogy az összehívás csupán a gyűlés napjának megjelölésére vonatkozik. Nemcsak arra, hanem sok más elemre is vonatkozik, így többek között a gyűlés pontos helyének megjelölésére, a napirendi pontok felsorolására, vagy éppen a képvisellel kapcsolatos tájékoztatásra.

Az indítványozók nem tudják okát adni annak sem, hogy a bíróság miből tudta levezetni azt a következtetést, hogy az összehívás tartama részben sem eshet a Vtv 11/C. § (1) bekezdésében meghatározott dátumnál korábbra. Ezen megokolás szerint ugyanis a hirdetményt aláíró meghatalmazottak csak a jogerő napját követő naptól kezdődően kaphatnak a földtulajdonosoktól meghatalmazásokat! (Mindenki által ismert tény, hogy a hirdetmény kifüggesztésének napját megelőzően már hónapokkal előtte beszerezik a meghatalmazottak a meghatalmazásokat a földtulajdonosoktól. A bíróság megokolása szerint pedig a korábbiakban beszerezett meghatalmazások érvényesen nem használhatók fel a hirdetmény kifüggesztésekor.)

További kérdésként vetődik fel; akkor csak a jogerőre emelkedés napját követően lehetett utána járni annak, hogy ki vállalná a képviselői megbízatást, vagy csak a jogerő után lehetne lefoglalni azt a rendezvénytermet, ahol az összehívottak megjelennek és gyűlést tartják?

Az indítványozók határozott véleménye az, hogy a földtulajdonosokat megilleti az önrendelkezés joga, a földtulajdonosok működési autonómiájának körébe tartozik, hogy ott, akkor és annyiszor gyűlnek össze és tartanak földtulajdonosi gyűlést, ahányszor csak az összehíváshoz szükséges törvényi minimumarány rendelkezésre áll. Ez az egyetlen jogszabályi korlát, amelynek megtartása előfeltétel ahhoz, hogy a gyűlés összehívása szabályszerű legyen.

A jelen ügyben tehát a földtulajdonosok vállalták annak kockázatát, hogy a 2016. december 17-ére összehívott gyűlésig esetleg nem lesz jogerős területkijelölő határozat, mindezek ellenére semmi - különösen jogszabályi rendelkezés - nem zárta el őket attól, hogy összegyűljenek és tanácskozzanak.

cc.) A bíróság ítéletének indokolása szerint „Ami pedig a Vtv. 11/C. § (1) bekezdését illeti, habár azt a Vtv. vhr. 2. § (4) bekezdése kifejezetten valóban nem említi, ez a két jogszabályi bekezdés azonban mégsem függetleníthető egymástól, mivel, ha közvetetten is, de kapcsolódnak egymáshoz, ezt az összefüggést pedig a Vtv. 14. § (2) bekezdésének utolsó mondata termeti meg, amely révén a tulajdonosi közösség gyűlésének szabályszerű összehívása a Vtv. Vhr. 2. § (4) bekezdés aa) és ab) alpontjainak alkalmazása körében is vizsgálendő tényezővé válik.” (28. számú ítélet 18. oldal negyedik bekezdése)

A bíróság az érintett kérdéskörhöz kapcsolódóan és az ítélet tényállási részében, mind az [REDACTED] mind a [REDACTED] érintően meghozott közigazgatási határozatok tekintetében felhívott jogszabályhelyeket, azonban érdekes módon azok köre jelentősen eltért, függetlenül attól, hogy az alapkérdés egy és ugyanazon volt; milyen jogszabályhelyek alapján és milyen eljárási jogosultsága, illetve kötelezettsége van a közigazgatási szervnek. [REDACTED] ügye esetében nem került felhívásra a Vtv. 6. § (2) bekezdése, a Vtv. 12. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (5)-(7) bekezdése és (12) bekezdése, továbbá a Vhr. 2. § (2) bekezdése, illetve az 1. számú mellékletének A. pontja.

Az indítványozók nem tudják, hogy ugyanazon kérdés kapcsán a bíróság miért alkalmazott eltérő ítélkezési alapot jogi téren, az is igaz azonban, hogy erre a problémára a bíróság csupán negyed oldalt szentelt, mert a „... közvetetten is, de kapcsolódnak” megállapítás után ismét visszatért a gyűlés összehívására és a gyűlés napjának megjelölésére vonatkozó okfejtésre.

Az indítványozók természetesen a bíróság ezen vélekedését sem tudják elfogadni és továbbra is hangoztatják azon álláspontjukat, miszerint a normavilágosság követelményének meg nem felelő jogszabályhely alkalmazása helyett az utólagos normakontroll igénybevétele iránti eljárást kellett volna kezdeményeznie.

cd.) Végül, de nem utolsó sorban; A bíróság megállapította, hogy „A Vtv. 6. § (2) bekezdésének kógens rendelkezése tükrében nem ismerhető el helyénvalónak az a felperesi nézet sem, hogy a vadászterületet az Ajánlás határozza meg.” (28. számú ítélet 19. oldal ötödik bekezdés)

Az indítványozók megítélése szerint az ajánlás – különös tekintettel arra, hogy kógens jogszabályi követelményeknek kell eleget tennie – már eleve egy olyan kiindulási alapot képez, amely köti az ajánlást közzétevő vadászati hatóságot is, az ajánlását ugyanis – a jogszabályban rögzített esetet kivéve – maga már nem változtathatja meg. Az ajánlás közzétételét (újkeletű „szóhasználat” közhírré tétele) követően és amennyiben nem érkezik be érvényes módosító javaslat, akkor a vadászati hatóság hivatalból állapítja meg a vadászterület határát. Itt a felperesek megítélése szerint a „megállapítás” szónak van igen jelentős értelmezésbeli szerepe. A vadászterület határát az ajánlás jelöli ki és amennyiben nincs az ajánlással kapcsolatosan „észrevétel”, akkor a vadászterület határa hivatalból kerül megállapításra. A megállapítás pedig ebben az esetben deklaratív aktus, és nem konstitutív hatályú, ugyanis csupán azt rögzíti, hogy mi a határ, azon ajánlás alapján, amellyel szemben nem érkezett befogadott és elbírált, érvényes módosító javaslat.

Az előzőekre is figyelemmel az indítványozók fenntartják azon álláspontjukat, hogy a deklaratív határozatokkal megállapított határu vadászterületekkel körbevett és módosító javaslattal nem érintett, közzétett ajánlással kijelölt terület esetében be kell következnie a vadászterület kialakításának, hiszen, ha a vadászati hatóság rosszhiszeműen és például három évig nem csinál semmit, akkor tíz évig folyamatosan valósulhat meg a következmény nélküli jogsértés?

ce.) Nem volt vita tárgya, hogy az első fokú közigazgatási szerv 2016. november 14-én meghozta az FE/FMO/1318-3/2016. számú vadászterületet kijelölő határozatát, amelyet 2016. november 14-én, hirdetményi úton közzétett. A határozat 2016. december 14. napján jogerőre emelkedett.

Az indítványozók álláspontja szerint, valamennyi jogszabályi követelménynek eleget tettek, a vadászterületet kijelölő határozat jogerőre emelkedését követő 3. napon pedig alappal tartották meg ezidáig meg nem támadott gyűlésüket. Volt tehát kijelölő határozat, az jogerőre is emelkedett a gyűlés pedig a jogerőre emelkedés napját követően került összehívásra és megtartásra. A gyűlés összehívása tehát szabályszerű volt, éppen ezért volt törvénysértő a normavilágosság követelményét nem kielégítő, Vtv. 11/C. § (1) bekezdése alapján, az [REDACTED] földtulajdonosi közösség képviselője nyilvántartásba vételi kérelmének - a 2017. január 12-i keltű és FE-08/FMO/168-2/2017. számú első fokú közigazgatási határozattal történő - az elutasítása.

A bíróság és a Kúria eljárása Alaptörvénybe ütköző volt, tekintettel arra, hogy az utólagos normakontroll alkalmazása helyett, jogszabályértelmezéssel igyekezett a normavilágosság követelményét „megoldani”, amely értelmezés az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

cf.) Az indítványozók álláspontja szerint ügyük az egyéni jogvédelemmel összefüggésbe hozható, a bíróságok döntése az Alaptörvényben biztosított - a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát - sérti, amely tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az Alkotmánybíróság gyakorlatában kiemelten védett alapvető jog. Az alkotmányjogi panasz részben szubjektív részben objektív jogvédelmi eszköz, olyan különleges jogorvoslatot biztosít, amely a legsúlyosabb - alkotmányos - jogsérelem esetén lehetőséget ad az alaptörvénnyel összhangban lévő döntés meghozatalára, ami a jogerő feltörését és a jogerős határozatok megsemmisítését eredményezi.

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő véleménye szerint a normavilágosság követelményét, annak maradéktalanul érvényesülését kell a bíróságnak jogalkalmazói tevékenységével szolgálnia, amely nem következett be, ugyanis az utólagos normakontroll intézménye helyett saját értelmezése szerint alkalmazta az érintett jogszabályhelyet, ez pedig az indítványozókat alapjogon megillető tisztességes bírósági eljárás elvét sérti, ezért az indítványozók Alaptörvény által védett jogai sérülnek!

A fentiek előrebocsátása mellett az alkotmányjogi panasz előterjesztői kérik, hogy a T. Alkotmánybíróság döntését - az ösztársadalmi értékítélet kitapintása mentén és az igazságszolgáltatással szembeni alapvető állampolgári elvárás fényében - hozza meg. Az indítványozók hangsúlyozzák, hogy valamennyi földtulajdonosnak, így az indítványozóknak is lényeges és jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a földtulajdonosi közösség legitim módon működjön, a földtulajdonosi gyűlés összehívására és megtartására pedig a pontos tartalmú jogszabályokban rögzített követelmények betartása mellett kerüljön sor.

Ad.3./ Az alkotmányjogi panasz kiegészítése

Az indítványozók előjárójában kijelentik, hogy valamennyi korábban előterjesztett nyilatkozatukat, tényállításukat és jogi érvelésüket fenntartják.

Az indítványozók megítélése szerint a panasz nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, a beadványban foglaltakat semmiképpen nem lehet ekként értelmezni, ez egyértelműen ellentétes lenne az Indítványozó előadásával és annak szándékolt tartalmával.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] szám

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (1) bekezdése; Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Fontos hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság elvárja a rendesbíróságoktól, hogy ítélezésük során az ügy alapjogi aspektusait figyelembe vegyék. Az Alaptörvény 28. cikkének első mondata ([a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik) az állam (a bíróságok) kötelezettségévé tette, hogy az alapjogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassa.

Az előzőeket meghaladóan természetesen a jogalkotó feladata az Alaptörvényben foglalt jogok érvényesítése a normaalkotási tevékenysége során, és amint a magánjogi jogszabályoknak meg kell felelniük az Alaptörvényben foglaltaknak, úgy a magánjogi jogalanyokra is – közvetett módon – kihat az Alaptörvény normatartalma, a valódi alkotmányjogi panasz intézményén és a rendes bíróságok alkotmánybírósági határozatokra alapított joggyakorlatán keresztül.

Ezzel a rendes bíróságok ítélező tevékenysége ténylegesen is alkotmányjogilag kötötté vált, tevőleges védelmi kötelezettségük keletkezett az alapjogvédelem terén. Az Alaptörvény említett rendelkezése azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy az elbírálendő ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Amint az Alkotmánybíróság azt az alkotmányjogi panasz jogintézményével összefüggésében kifejtette: „[a] bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}.

Mindezek – amint ezt az Alkotmánybíróság már több esetben is hangsúlyozta – nem azt jelentik, hogy a bíróságoknak közvetlenül az Alaptörvény rendelkezéseire kellene alapítaniuk a döntéseiket, hanem azt, hogy az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során figyelemmel kell lenniük a releváns alkotmányossági szempontokra {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33]; 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [20]}.

*Az Emberi jogok Európai Bírósága gyakorlata a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog körében – az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikke és 13. Cikke
Az, hogy egy eljárás tisztességes volt-e, az eljárás egészének vizsgálatával állapítható meg (Ankerl kontra Svájc, § 38; Centro Europa 7 S.R.L. és di Stefano kontra Olaszország [GC], § 197).*

Mindenkinek joga van arra, hogy bírósághoz forduljon „polgári jogaival és kötelezettségeivel” kapcsolatban. Ilyen módon a 6. Cikk 1. bekezdése magában foglalja a „bírósághoz való jogot”, amelynek egyik aspektusa a hozzáférés joga, azaz polgári ügyekben a bíróság előtti eljárás megindításához való jog (Golder kontra Egyesült Királyság, § 36). Továbbá, a bírósághoz való jogba nemcsak eljárás megindításának joga tartozik bele, hanem a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is (Kutic kontra Horvátország, § 25 és § 32)

Továbbá az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a perbíróság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „bíróság” köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat (Kraska kontra Svájc, § 30; Van de Hurk kontra Hollandia, § 59; Perez kontra Franciaország, § 80).

Annak érdekében, hogy a 6. cikk által biztosított jog hatékony legyen, a hatóságoknak „gondosan” kell eljárniuk – ennek kapcsán lásd ügyvéd által képviselt fellebbező fél vonatkozásában a Göç kontra Törökország [GC] ügyet (§ 57).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljáráshoz való jog körében – Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése; Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat ekként foglalta össze: „egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban, így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [...] a tárgyalás igazságosságának biztosítása [...], a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése [...], a törvény által létrehozott bíróság [...], független és pártatlan eljárása [...], illetve a perek észszerű időn belül való befejezése [...]”

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [összefoglalóan lásd: 7/2013. (III. 1). AB határozat].

Az indítványozók az eljárás során folyamatosan jelezték, hogy a bíróságok által alkalmazott Vtv.11/C. § (4) bekezdésének tartalma a normavilágosság követelményébe ütközik, amely ellentmondással terhes helyzetből fakadó problémát csak és kizárólag a jogszabállyal kapcsolatosan lefolytatott utólagos normakontroll eljárással lehet megoldani. Az indítványozók nyilatkozatai azonban figyelembe vételre és értékelésre nem kerültek, a bíróságok saját hatáskörükben értékelték a kifejezetten értelmezésre szoruló jogszabályhelyet, amelynek eredménye az indítványozók jogsérelme lett, ugyanis az általuk jogszerűen megtartott földtulajdonosi gyűlés és az ott meghozott határozatok ellenére, a határozatokban foglaltak megvalósításra nem kerültek.

Összegezve a fentiekben részletesen kifejtett indokokat, a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.281/2017/28. számú ítélete, illetve a Kúria Kfv.VI.38.260/2018/5. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete, az Alaptörvény XXVIII. cikkében (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd

szám

B.) jogszabály alaptörvény-ellenessége

Az indítványozók - az 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § alapján - kéri továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 11/C. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Az Alkotmánybírósághoz való fordulás lehetőségét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja adja meg.

Ad.1./ Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a.) A tényállás rövid ismertetése. A Vtv. 11/C. § (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:
„A vadászati hatóság a vadászterület megállapítására vonatkozó határozatát a 11/A. § (4) bekezdése szerinti módon közzéteszi, amely alapján a megállapított vadászterület tulajdonosi közösségének gyűlése a határozat jogerőre emelkedését követően összehívható.”

b.) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

Az indítványozók hivatkoznak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 340. § (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - nincs helye.

A felülvizsgálati kérelem benyújtására az rPp. 270. § (2) bekezdése, az előterjesztett felülvizsgálati kérelem tartalmára pedig az rPp. 275. § (4) bekezdése nyújt alapot.

c.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

*Az indítványozók nyilatkozzák, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) megtartásra került.

d.) Az indítványozók érintettségének bemutatása.

Az indítványozók, természetes személyek, érintettségükre a jelen beadvány A.) Fejezetében már történt hivatkozás, az általuk megindított és elszenvedett eljárásokban perbeli legitimációval rendelkeztek, felperesi oldalon.

e.) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az indítványozók közlik, hogy álláspontjuk szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség következett be akkor, amikor egy pontosan meg nem határozott tartalmú, azaz a normavilágosság követelményének meg nem felelő jogszabályhely került alkalmazásra.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 2. § (1) bekezdése szerint a jogszabálynak a címzetek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Megvizsgálva a Vtv. 2017. január 12-én hatályban volt 11/C. (1) bekezdésének szövegezését (A vadászati hatóság a vadászterület megállapítására vonatkozó határozatát a 11/A. § (4) bekezdése szerinti módon közzéteszi, amely alapján a megállapított vadászterület tulajdonosi közösségének gyűlése a határozat jogerőre emelkedését követően összehívható), megállapítható, hogy az abban rögzítettek nem felelnek meg a normavilágosság követelményének.

Az indítványozók megítélése szerint a jogalkotási törvényből következő egyértelmű normatartalom követelménye kifejezetten fontos követelmény, amelyhez kapcsolódik az is, hogy a nem megfelelően értelmezhető normatartalom kihat-e és ha igen, miként hat ki a normaalkalmazásra. Az indítványozók szerint a nem megfelelően értelmezhető normatartalom kihatott a normaalkalmazásra, hiszen a szabályosan összehívott és szabályos körülmények között megtartott, 2016. december 17-én megtartott földtulajdonosi gyűlésen meghozott határozatot – nevezetesen [REDACTED] lakos földtulajdonosi közösség képviselőjévé történő megválasztása – nem követte a képviselő nyilvántartásba történő bejegyzése, jóllehet valamennyi feltétel teljesítésre került.

A normavilágosság követelményének meg nem felelő jogszabály alapvetően sérti az Alaptörvényben rögzített jogállamiság elvét.

Ad.2./ Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a.) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

b.) A megsemmisíteni kért jogszabály alaptörvény-ellenességének részletes indokolását az indítványozók a következők szerint adják elő:

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a kezdetektől fogva kitűnik, hogy a jogállamiság nélkülözhetetlen elemének tekinti a jogbiztonságot. A kontinentális jogban a jogbiztonság kifejezi azt az „alapvető”, hogy elsődlegesen a jogban, tartalmában és stabilitásában lehet bízni.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is foglalkozott a jogbiztonság fogalmával. A 9/1992. (III. 5.) határozatában kimondta: „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság; a jogbiztonság az állam köteletségévé teszi [...] hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. [...] a jogbiztonság [...] az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is megköveteli. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények”. A jogbiztonság tehát az állam köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze és egyes részterületei is megfeleljenek ezen alkotmányos elvnek.

Az irányadó alkotmánybírósági tétel szerint a jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsek ki tevékenységüket. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróság 11/1992. (III.5.) AB határozata is, amely kimondja, hogy „a jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák; ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.”

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED] szám

Tehát már magában a jogalkotási folyamatba is olyan intézményes garanciák beépítése szükséges, amelyek képesek hatékonyan megakadályozni az alkotmánnyal összhangban nem álló normák megszületését.

A jogbiztonság általános eleme kell, hogy legyen a társadalmi viszonyok szabályozottsága, a jogi szabályozás egyértelműsége, a jogszabályok tényleges alkalmazhatósága, az indokolatlan változtatások elkerülése, a jogalkalmazás egységessége és kiszámíthatósága, valamint a jogalkalmazói döntések végrehajtottsága. A korábban citált alkotmánybíróági döntésből is látható, hogy a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, hanem az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság ugyanis lényegében nem állapot, hanem folyamat. A jogállamiságnak minden állami döntésben, cselekvésben, mulasztásban újból érvényesülnie kell.

Az indítványozók az eljárás során folyamatosan jelezték, hogy a bíróságok által alkalmazott Vtv.11/C. § (4) bekezdésének tartalma a normavilágosság követelményébe ütközik, amely ellentmondással terhes helyzetből fakadó problémát csak és kizárólag a jogszabállyal kapcsolatosan lefolytatott utólagos normakontroll eljárással lehet megoldani. Az indítványozók nyilatkozatai azonban figyelembe vételre és értékelésre nem kerültek, a bíróságok saját hatáskörükben értékelték a kifejezetten értelmezésre szoruló jogszabályhelyet, amelynek eredménye az indítványozók jogséremlé lett, ugyanis az általuk jogszerűen megtartott földtulajdonosi gyűlés és az ott meghozott határozatok ellenére, a határozatokban foglaltak megvalósításra nem kerültek.

A normavilágosság követelményébe ütköző jogszabályhelynek több értelmezése is volt illetve van, a lényeg azonban az, hogy nem rögzíti pontosan, a földtulajdonosi gyűlés összehívásához szükséges hirdetményt mely időpontban lehet kifüggeszteni. Az indítványozók álláspontja szerint nincs megszorító rendelkezés a tekintetben, hogy a gyűlést összehívó hirdetményt csak és kizárólag a vadászterületet kijelölő határozat jogerőre emelkedését követő időpontban lehet nyilvánosságra hozni, közzétenni, magyarul kifüggeszteni. Az indítványozók véleménye szerint a normavilágosság követelményébe ütköző jogszabályhelyi rendelkezésnek, illetve az ügyben eljáró bíróságok helytelen jogértelmezésének volt köszönhető az indítványozók jogséremlé, nevezetesen az, hogy az általuk is tisztségre javasolt földtulajdonosi képviselő nem lett a nyilvántartásba bejegyezve, ezáltal nem tudta megtenni azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek a földtulajdonosi közösség és a leendő vadászatra jogosult közötti jogi kapcsolat kiépítésére és megvalósítására vezethetett volna. Összegezve a fentiekben részletesen kifejtett indokokat, a Vtv. 11/C. § (1) bekezdése sérti az indítványozóknak az Alaptörvényben biztosított normavilágossághoz való jogát.

Ad.4./ Kérelem, egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a.) Az indítványozók nyilatkoznak arról, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését a bíróságon nem kezdeményezték.

b.) Az indítványozók hivatkoznak továbbá az Abtv. 61. § (1) bekezdésének b) és c) pontjára figyelemmel hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére.

Az indítványozók a felfüggesztési kérelem kapcsán hivatkoznak arra, hogy a jelenlegi helyzet fenntartása esetén olyan visszafordíthatatlan folyamat indulhat el, amely esetében az eredeti állapot helyreállítására lehetőség már nem lenne. Az indítványozók jelzik, hogy a földtulajdonosok és a korábbi vadászatra jogosult ( ) közötti kapcsolat kifejezetten eredményes volt, nem érte hátrány, vagy kar sem a gazdákat, sem a vadászatra jogosultat. Ezen eredmény bekövetkezésének azonban a jelenleg kialakított helyzetben kicsi az esélye.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd ( ) szám

c.) Az indítványozók csatolják a jogi képviselőjük részére adott ügyvédi meghatalmazás egy példányát, továbbá mellékletként csatolják az érintettségüket alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatait.

d.) Az indítványozók kijelentik, hogy személyes adataiknak a nyilvánosságra hozatalához ezúton hozzájárulnak.

e.) Az indítványozók jelzik, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt - a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság közvetítésével -, elektronikus úton terjesztik elő.

Szolnok, 2020. augusztus 1.

Tisztelettel:

Dr. Kolláth Zoltán
ügyvéd

Gelencsér Gáspár Nagyné Farcasasz Vasziliki Zsivkov Tibor
alkotmányjogi panaszt előterjesztők
jogi képviseletében eljárva
Dr. Kolláth Zoltán József ügyvéd

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd szám